

ПРѢДИСЛОВІЕ.

По причинѣ на многото противорѣчивы мисли, често изричаны връхъ историѣ-тѣ като прѣдмѣтъ на прѣподаване, доходи ми рядъ, при това издание, да кажѣ нѣколко общи условия връху тоя прѣдмѣтъ и за ряда, що съмъ държялъ, кога да напишѣ това историческо ръководство.

История-та още отъ старо врѣмя си е неотдѣлна часть на обще-то образование. Въ наше врѣмя, повече отъ кой-да было другъ пѣтъ, образованъ чловѣкъ неможе и да ся нарече безъ да има познанство съ историѣ-тѣ, сир. съ минжло-то. Това познанство съ минжло-то е потрѣбно за да ся разбира сегашне-то, и то е, да може едно общество нѣ-съзнателно да ся относи камъ най-важны-ты явления на живота си, па заедно съ това и камъ свои-ты потрѣбы и запѣтвания. Въ самый нѣравъ на хора-та, въ тѣхнѣ-тѣ нѣравственѣ странѣ, история-та трѣбва да показва онова влияние, което ги укротява и вчловѣчва. Примѣри-ти на великы-ты мѣже, и на голѣмы-ты подвизы, изображение-то на добры-ты и на лоши-ты нѣравы, забѣлѣжителна-та сѣдбина както на частны лица, така и на цѣлы народы — всичко

*